

Ο χρόνος κυλάει παράξενα στο δάσος. Θροίξει μαζί με τα πράσινα φύλλα της άνοιξης ή πέφτει αρχά μαζί με τις νιφάδες του χιονιού. Στάζει από τα κλαδιά μαζί με τις σταγόνες της φθινοπωρινής βροχής ή χορεύει σαν διαμαντόσκονη στις ακτίδες του καλοκαιριάτικου ήλιου. Κυλάει μαζί με τη ζωή και γίνεται ένα μ' αυτή.

Υπάρχουν πλάσματα στο δάσος σαν τα Εφήμερα, τα μικρά έντομα που φτερουχίζουν πάνω από τα ρυάκια το Μάη και που ζουν μονάχα μια μέρα. Είναι περίεργο όταν σκέφτεσαι πως μόλις και προλαβαίνουν να δουν μια δεύτερη ανατολή, αν το προλαβαίνουν κι αυτό. Υπάρχουν άλλα ζωάκια που ζουν πολλά ή λίγα καλοκαίρια και χειμώνες. Και τέλος, υπάρχουν οι πράσινοι γίγαντες, τα δέντρα, που κανένας δεν ξέρει πόσο ζούνε. Τα ίδια το ξέρουν, αλλά τα δέντρα νιώθουν τόσο διαφορετικά το χρόνο!

Τα μικρά Εφήμερα όμως ζουν με τον τρόπο τους σε μία μέρα όσο ζουν τα δέντρα σε εκατοντάδες χρόνια. Μόνο ο ήλιος μετράει τη ζωή με αυχές και δειλινά. Τα πλάσματα του δάσους ξέρουν μόνο ότι ζουν μια ολόκληρη ζωή, και το τι μετράει ο ήλιος δεν έχει καμιά σημασία. Έτσι κι αλλιώς, ο ήλιος λάμπει για όλα.

Το πόσο καιρό μένει ο Πορκουπίνος, ο σκαντζόχοιρος, με τον Τιμ, το σκίουρο, είναι ένα ερώτημα που μπορεί να ενδιαφέρει μόνο τους ανθρώπους, αλλά οι άνθρωποι δεν ανήκουν στον κόσμο του δάσους. Τα πλάσματα που ζουν εκεί δεν ξέρουν τα ρολόγια, αλλά, κι αν ακόμη τα ήξεραν, είναι σίγουρο ότι δε θα ενδιαφέρονταν γι' αυτά.

Υπάρχει η ώρα του φαγητού και η ώρα του ύπνου. Υπάρχει η ώρα που κάνει κρύο, ζέστη, που έχει βροχή ή αέρα. Και κάποτε φτάνει η ώρα που το κάθε πλάσμα χάνεται και οι χειτόνές του δεν το ξαναβλέπουν ποτέ. Όλα αυτά είναι φυσικά. Αλλά ο χρόνος που ξέρουν τα ρολόγια είναι κάτι αφύσικο για το δάσος.

Ε. Εξασκούμεται περισσότερο - Εμπεδωτικές ασκήσεις

1. Οι άνθρωποι μετράμε το χρόνο με ρολόγια. Όμως και εμείς, όπως τα πλάσματα του δάσους, συχνά τον προσδιορίζουμε σύμφωνα με τις ανάγκες μας. Αντιστοίχισε τα παρακάτω πρόσωπα με τη φράση που τους ταιριάζει:

1. καπετάνιος	☐	☐	α. «Την εποχή του θερισμού»
2. μαθητής	☐	☐	β. «Στο πρώτο διάλειμμα»
3. γεωργός	☐	☐	γ. «Στο τρίτο ταξίδι»
4. ηθοποιός	☐	☐	δ. «Μετά το δεύτερο γκολ»
5. φίλαθλος	☐	☐	ε. «Πριν από την παράσταση»

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

2. Στο κείμενο συναντάμε την έκφραση «Ο χρόνος χόρευε σαν διαμαντόσκηνη». Ο χρόνος «χορεύει» άλλοτε πιο γρήγορα και άλλοτε πιο αργά, ανάλογα με τη διάθεσή μας. Π.χ., όταν χαιρόμαστε, λέμε: «Ο χρόνος κυλάει σαν νερό».

Γράψε το συναίσθημα που ταιριάζει σε καθεμία από τις παρακάτω φράσεις που αναφέρονται στο χρόνο:

(πλήξη, αγωνία, ανυπομονησία, χαρά)

Μία στιγμή που μου φάνηκε αιώνας	(.....
Οι μέρες κυλούσαν σαν νερό	(.....
Δεν έβλεπα την ώρα	(.....
Δεν περνούσε η ώρα	(.....

3. Με τη βοήθεια των παρακάτω λέξεων και φράσεων που προσδιορίζουν το χρόνο, παρουσιάζω μία ξεχωριστή μέρα μου.

Το πρωί .....

.....

Μετά το πρωινό .....

.....

Μόλις .....

.....

Τότε .....

.....

Λίγο αργότερα .....

.....

Μετά το απόγευμα .....

.....

Αρχά τη νύκτα .....

.....